

նարհոգի և արդարախօս. բայց խիստ ժլատ բարուք էր և չունէր խնամակալութիւն և գութ հայրական առ աշակերտեալսն և առ այլ ոք ի վանականսն, բայց ի մեռանելոյ մօտ ժամանակին շարժեալ յԱստուծոյ խնամոցն՝ ամէն վանօրէիցն մէկ մէկ բոլոր զգեստ պատարագի յիշատակ ուղարկեալ է վանօրէիցն Բայպուրդեցւոյ, որոյ յիշատակն օրհնութեամբ եղիցի. և ի մեռանելոյ մօտ ժամանակին. որ թվին ՌՂՁ (= 1627) լինելով՝ կուգնայ ի Ծանեխայ և անդ ցաւ մահու գիպելով ի սակաւ աւուրս բարիօք մահուամբ առ Աստուած փոխելով և թաղելով ընդ մեծ պապին մերոյ Աստուածատուր վարդապետին հանգստարանի ...» (Դարակաղցի. էջ 347—8):

ՍՐԱՊԻՈՆ ՎՐԴ. ԱԹԱՊԷԿ ՂԱԶԱՐԵԱՆ, ԿԻԻՄՐԵՑԻ.— Մբ. Զռ. 1857ին. աւագանի անունը Աւագ. ՏԲ. 1866ին, Ս. Աթոռի վերաբերեալ գործով Յակոբ եպս. Զավգավաթճեանի հետ կը ճամբորդէ Հայաստանի կողմերը և կը վերադառնայ վանք 1877ին. վանահայր Աւերեկի (1879—80). բ. անգամ ՏԲ. 1881ին. գ. անգամ նոյն պաշտօնով 1886ին կը մեկնի Ս. Յակոբէն. 1903ին կը վախճանի Բաղէչի Աւերայ վանքին մէջ: Իր ձեռքով Հազրօցի Բրուշ տիկին՝ Ս. Յակոբի վանքին կը նուիրէ ձեռագիր Աւեստան մը (ՄՁ. Թ. 1855):

ՍՐԱՊԻՈՆ ՎՐԴ. ԲԱՂԻՇԵՑԻ.— Մբ. 1876ին:

ՍՐԱՊԻՈՆ ՎՐԴ. ՄՈՎԱՅԻ.— ԶԳԳ (= 1534) թուին ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը, իր մասին Քարոզիրի մը մէջ հտեւեալ յիշատակարանը կը գտնենք. «Արդ բարունիս մեր Սրապիոն վրդ. Մովաջի, փափաքեցաւ սուրբ Գերեզմանին Քրիստոսի և Տնօրինականացն: Եւ եհաս ըզձանացն, և անտի գարձեալ եկն ի գաւառս յԵկեղեաց ի յէզընկան: Եւ բնակեցաւ ի վանքս Կայրիփոսիս և առաջնորդ վանիցս, Պարոն *skir* Մկրճիչ, մեծարանօք պատուեաց զբարունիս մեր աշակերտօք հանդերձ. որպէս զհրեշտակն Աստուծոյ, և հանգոյց զմեզ, Աստուած հանգչի ի տէր Մկրտչի հոգին: Արդ ես անարժան Արիստիանոս ծառայ բարունապետիս մերոյ Սրապիոնի սկիզբըն արարի քարոզարոցս՝ և ողորմութեամբն Աստուծոյ աւարտեցի: Ի թվականիս ԶԳԳ (= 1534) յիշատակ վարդապետիս մերոյ և ծնողաց նորին Մովսէսին, և Զուլային, և եղբարցն Աղա-